sportul în lume

TURNEUL DE TENIS DE LA ROLAND GARROS

PARIS, 26 (Agerpres). — Pe terenurile de la Roland Garros s-au disputat partide din primul tur al campionatelor internaţionale de tenis ale Franţei. Jucătorul maghiar Szoke l-a eliminat cu 4—6, 6—4, 5—7, 6—4, 6—3 pe iugoslavul Jovanovici, iar americanul Ashe a cîştigat cu 6—0, 6—2, 6—0 la polonezul Rybarczyk. Alte rezultate : Mulligan (Italia) — Seewagen (S.U.A.) 9—7, 6—0, 6—1 ; Buding (R.F.G.) — Zahr (Suedia) 6—4, 6—3, 6—4 ; Moore (Australia) — N'Godrella (Franţa) 6—1, 6—0, 6—3 ; Hewitt (R.S.A.) — Lloyd (Anglia) 6—2, 7—5, 6—3 ; Fillol (Chile) — Palmieri (Italia) 3—6, 7—5, 2—6, 6—0, 6—3; Zuleta (Ecuador) — Peralta (Argentina) 6—3, 8—6, 6—2; Gulyas (Ungaria) — Kuki (Japonia) 6—4, 2—6, 6—3, 6—3; Panatta (Italia) — Alexander (Australia) 2—6, 4—6, 6—3, 6—2, 6—4; Pasarell (Porto Rico) — Duxin (Franţa) 6—4, 3—6, 6—2, 6—0. În primul joc : Mărmureanu—Keldie (Australia) 6—3, 6—3, 6—2.

„CURSA PĂCII" S-A ÎNCHEIAT CU UN DUBLU SUCCES POLONEZ

Ieri, s-a desfăşurat pe ruta Eilenburg—Berlin (193 km), etapa a XV-a, ultima a „Cursei Păcii" ediţia 1970. A fost o cursă în general liniştită, cu unele tatonări care nu au reuşit însă să scindeze caravana. Doar cu 6 km înainte de Berlin, un grup de 7 alergători, printre care şi românul Al. Sofronie, în vervă, izbutesc să se desprindă, micul lor pluton înregistrînd la capătul întrecerii o diferenţă de 28 s faţă de majoritatea urmăritorilor. Sprintul final revine lui Vojciech MATUSIAK (Polonia), care a fost cronometrat în 4 h 08:20. El a fost urmat de : 2. Giaccone (Italia), 3. Peschel (R.D.G.), 4. Guşasnikov (U.R.S.S.), 5. Sofronie (România), 6. Sokolov (U.R.S.S.), 7. Vlcek (Cehoslovacia). În plutonul mare, condus de maghiarul Gera, s-au aflat şi ceilalţi trei ciclişti români, care în această etapă s-au comportat meritoriu : V. Teodor, N. Ciumeti şi V. Selejan.

În clasamentul general individual primul loc a fost ocupat, aşa cum era de aşteptat, de polonezul **Riszard Szurkowski,** care s-a prezentat excepţional de-a lungul întregii ediţii '70 a „Cursei Păcii". Francezul Marcel Duchemin, singurul său adversar care a arătat în unele etape intenţia de a-i periclita poziţia nu s-a mai putut menţine în imediata apropiere a liderului, dar are totuşi satisfacţia de a se fi clasat pe locul II. **Clasament final individual :** 1. RISZARD SZURKOWSKI (Polonia) 47 h 24:42, 2. **Duchemin** (Franţa) 47 h 26:16, 3. **Hanusik** (Polonia) 47 h 30:14, 4. Hava (Cehoslovacia) 47 h 30:30, 5. Kaczmarek (Polonia) 47 h 31:21, 6. Czechowski (Polonia) 47 h 31:58, 7. Gera (Ungaria) 47 h 32:02, 8. Huster (R.D. Germană) 47 h 32:08, 9. Matusiak (Polonia) 47 h 33:08, 10. Saithujin (U.R.S.S.) 47 h 33:40, 11. Ampler (R.D. Germană) 47 h 33:55. De remarcat frumosul succes repurtat de cicliştii polonezi, învingători pe ambele planuri — pe echipe şi individual — care şi-au înscris numele de 5 ori în clasamentul primilor 10 !

Turnee feminine de şah

În runda a doua a turneului de la Balaton: Vujnovici — Todorova 1—0, Zatulovskaia — Porubszky 1—0, Tompa — Finta 1—0, Teodorescu — Szaday 0—1. Partida Reicher — Hajdarova, din prima rundă, s-a încheiat remiză.

La Piotrkov Trybunalsky (Polonia) s-au disputat partidele întrerupte din rundele anterioare ale turneului : Kures (Iugoslavia) — Szolj (Polonia) 1—0, Asenova (Bulgaria) — Heljwig (Polonia) 1—0, Pogorevici (România) — Jurcinska (Polonia) ½—½, Heemskerk (Olanda) — Karakas (Ungaria) ½—½. După şapte runde, conduce Heemskerk cu 5½ p, urmată de Klovan (U.R.S.S.), Karakas — 4½ p, Gogîlea (România) — 4 p etc.

Cuţov şi Nedelcea din nou învingători

HAGA, 26 (Agerpres). — Turneul internaţional de box organizat de federaţia olandeză de specialitate a programat a patra reuniune în oraşul Rotterdam. Pugilistul român Calistrat Cuţov (cat. uşoară) a obţinut o aplaudată victorie la puncte în faţa campionului francez Pierre Younsi. La capătul unui meci viu disputat, Pavel Nedelcea (cat. pană) a obţinut decizia la puncte în faţa polonezului Machanski. În limitele categoriei mijlocie mică, englezul Allan Minther l-a învins la puncte pe Ion Covaci.

JACKIE STEWART CU 160 KM LA ORĂ

LONDRA, 26. — Cunoscutul automobilist englez Jackie Stewart a terminat învingător în cursa dotată cu trofeul „Alcoa", desfăşurată pe circuitul Crystal Palace. El a parcurs la volanul unei maşini „Lotus" 50 de ture de circuit (111,500 km) în 41:56, realizînd o medie orară de 160 km. Pe locul secund s-a clasat italianul Clay Regazzoni pe „Tecno", urmat de brazilianul Emerson Fittipaldi pe „Lotus". Englezul Graham Hill (pe „Lotus") a ocupat locul patru.

ANZII S-AU ARĂTAT NECRUŢĂTORI CU AUTOMOBILIŞTII

• Mikkola îşi consolidează poziţia de lider

În drum spre La Paz — capitala Boliviei, care deţine un record, fiind situată la peste 4000 m altitudine — automobiliştii din raliul Londra—Mexic aveau înaintea lor o probă specială (a 15-a) de 467 km, drumuri care adunau toate dificultăţile posibile (implicit un praf roşu, dens, care ascundea şi denivelările) şi — în plus — un adversar mai puţin familiar piloţilor de raliu : altitudinea. În aceste condiţii a 15-a probă specială şi restul etapei pînă la La Paz a fost indiscutabil cea mai grea încercare la care au fost supuşi piloţii care pînă aici reuşiseră să depăşească dificultăţile acestei întreceri ieşite din comun ; de-abia în acest sector în care drumurile, tăiate în piatră, surplombau prăpăstii ameţitoare şi fiecare greşeală putea să fie fatală, concurenţii au trecut prin orele de spaimă care erau prevestite încă de la plecare. Ore de spaimă, dar — pentru cei care mai aveau puterea să admire — şi ore de neuitat, incrustate în amintiri de peisajul dantesc al Anzilor.

Evenimentele dure, uneori tragice, alteori tragi-comice, au abundat pe acest traseu. Vom începe cu pilotul polonez Zasada, marele ghinionist al ultimului „Safari", teribilul raliu african, pe care l-a pierdut în ultima etapă, trădat de maşină. Acum, Zasada pilotează un Ford-Escort, pregătit de fabrică, dar — prudent — el nu s-a avîntat în întrecere, aşteptînd marile dificultăţi. Al 12-lea la Barcelona, printre primii 10 după a 14-a probă specială (al 7-lea) întrecîndu-l pe Makinen, Zasada cîştigă a 15-a şi cea mai dificilă probă specială, fiind penalizat doar cu 46 min. şi urcînd la locul 5 în clasamentul general. În această etapă, ajuns la un punct de control situat doar la 3700 m altitudine, Zasada coboară din maşină şi se prăvăleşte cu faţa în praf, leşinat. O mască de oxigen, cîteva mişcări de respiraţie artificială şi pilotul polonez îşi reia locul la volan.

Un alt pilot, francezul Murac, cu 200 km înainte de La Paz, aţipeşte la volan şi Citroenul său părăseşte drumul. Din fericire ieşirea se petrece pe un teren plat şi maşina, cu un braţ de suspensie rupt poate continua drumul, echipajul Verrier — Murac rămînînd pe locul patru în clasament. Tony Fall şi coechipierul său, fotbalistul Jimmy Greaves, după o serie de pene de cauciuc au fost nevoiţi să ruleze aproape 100 km doar cu două roţi în stare bună, pierzînd un preţios timp, dar au ajuns şi ei la La Paz.

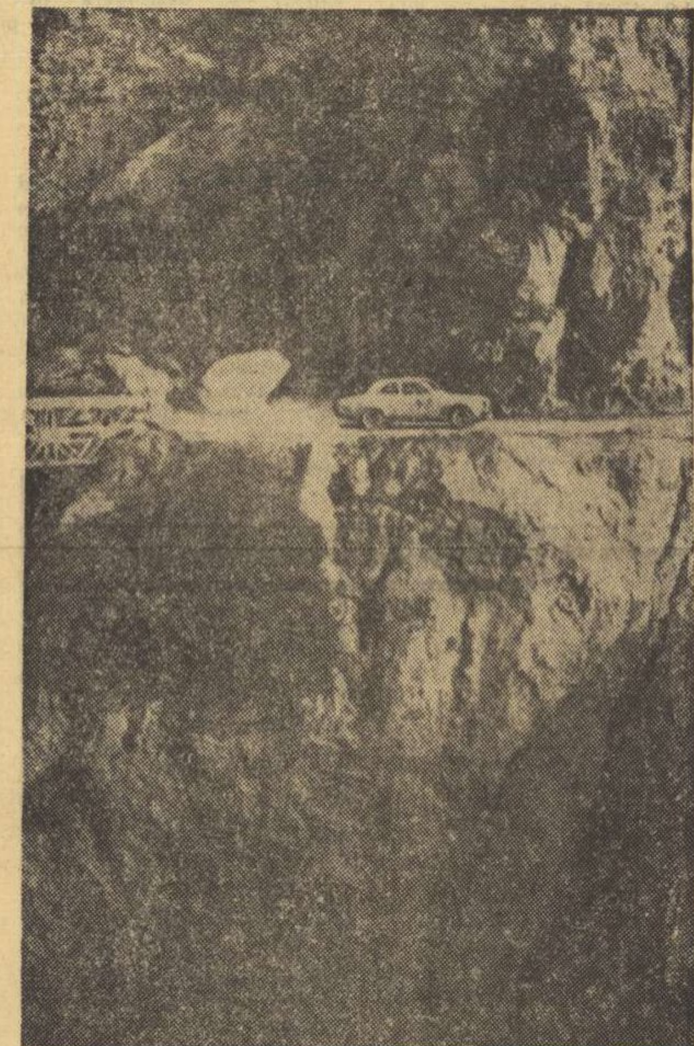
SAN JOSE, 26. — Cîştigînd proba specială disputată pe distanţa Paso de Caboas şi Tejar — Costa Rica (330 km), finlandezul Hannu Mikkola şi-a consolidat poziţia de lider în raliul automobilist Londra — Ciudad de Mexico. În proba specială, Mikkola a fost urmat de Culchet, Zasada, Vanson, Hillman şi Aaltonen. Înaintea ultimelor etape, în cursă au rămas 24 de automobile, dintre care numai două „Citroen-uri", unul dintre ele condus de concurenta franceză Claudine Trautmann.

Nu acelaşi lucru s-a întîmplat însă cu echipajul Moskviciului 412 condus de Astafiev (coechipieri Safonov şi Brounja), care ca şi Cowan, (cîştigătorul raliului Londra—Sydney) şi-a încheiat cursa într-o prăpastie, sub privirile îngrozite ale echipajului Neyret — Teramosi de pe Citroenul care îi urma. Doar cîţiva centimetri au salvat de la aceeaşi soartă echipajul Makinen — Staepalaere, a cărui maşină şi-a pierdut roata din spate.

Toate aceste întîmplări dovedesc că, pe de o parte, oboseala acumulată începe să-şi arate efectele, iar, pe de altă parte, că maşinile au început să se resimtă destul de serios după aproape 20 000 de kilometri de drumuri grele. De altfel în ultima parte a drumului spre Mexic această oboseală — a oamenilor şi maşinilor — va fi cea care va continua să scadă mereu numărul concurenţilor, redus exact la o treime (32) în capitala Boliviei, unde, după cum scrie trimisul special al ziarului francez „L'EQUIPE" — peste 200 000 de bolivieni, în frunte cu preşedintele republicii, Alfredo Ovando Candia, au ţinut să facă o primire entuziastă automobiliştilor. Spre marea bucurie a localnicilor, înşiraţi în rînduri dense pe ultimii 50 km, la La Paz a sosit şi un echipaj bolivian. Cei trei piloţi (Bendek, Hubner şi Burgos) urcaţi pe capota B.M.W.-ului lor au fost ţinta unor manifestaţii de entuziasm care depăşeşte închipuirea, maşina fiind pur şi simplu ridicată pe sus. A fost nevoie ca poliţia să tragă salve de focuri în aer pentru a putea degaja pe piloţii în pericol de a fi sufocaţi de atîta .. entuziasm.

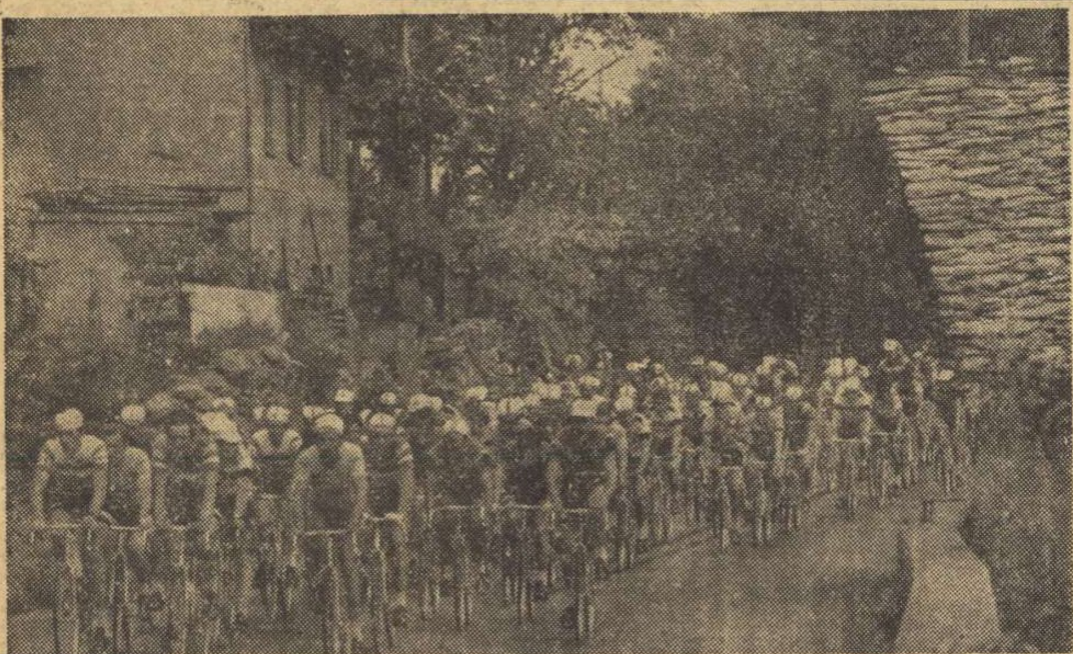
După 30 de ore de odihnă, echipajele rămase în cursă au pornit mai departe. Greul a rămas în urma lor, dar drumurile din ţara incaşilor, ca şi cele din America Centrală, deşi mai îndurătoare, au continuat să trieze. Fără îndoială cei ce au avut ideea acestui raliu au împins totul pînă la limită.

gh. e.

Alpinism cu automobilul, aşa s-ar putea intitula această imagine care ne dă o idee despre dificultăţile întîmpinate în Anzi de concurenţii raliului Londra — Mexic.

Telefoto : A. P. — AGERPRES

Etapa de ieri (a 9-a) din Turul ciclist a Italiei dintre Bassano-Treviso (55 km) desfăşurată contra-cronometru, a fost cîştigată detaşat de Eddy Merckx, care a parcurs distanţa în 1h 10:55. El a fost urmat de danezul Ole Ritter la 46 de secunde şi de italianul Gimondi la 57 de secunde. În clasamentul general conduce Eddy Merckx.

În fotografie : plutonul rulează pe o şosea din Dolomiţi.

PRIMĂVARĂ VIOLENTĂ în sportul american

Chiar dacă culoarea locală diferă, chiar dacă temperamentul atinge grade de incandescenţă sau se păstrează în limitele decenţei, spectatorul actului sportiv nu trebuie să abdice de la comandamentele eticii şi ale civilizaţiei, indiferent pe ce meridian geografic sau sentimental s-ar afla, indiferent dacă, în tribună fiind, are şi calitatea de suporter.

De fapt, adeseori, această calitate devine o povară pentru cei în cauză, încărcătura emoţională de moment, corelată cu pasiunea discriminatorie faţă de adversari, declanşînd ruperea echilibrului între raţiune şi sentiment, explozii devastatorii pentru sportivi şi public, degradante pentru spectacolul în sine.

Acolo unde intervin şi cotele ridicate ale pariurilor, jocul meschin al intereselor materiale, acţiunea fans-ilor capătă forme brutale. Şi dacă ele depăşesc caracterul de erupţie momentană, înlănţuindu-se în timp şi în spaţiu, aşa cum luna aprilie a consemnat în sportul american, fenomenul devine acut şi începe să îngrijoreze. O asemenea stare de spirit comunică cititorilor articolul „Smulge-mă din joc", publicat în revista „Sports Illustrated". Trecînd în revistă acte de huliganism cu mulţi eroi juvenili, petrecute în diverse oraşe din S.U.A. (Chicago, New York, Detroit, Minneapolis), pe diferite stadioane şi arene (Wrigley Field, Yankee Stadium, Madison Square Garden, Shea Stadium), cu prilejul unor întîlniri de baseball, hochei, football, şi corelîndu-le cu manifestări similare ale unei perioade destul de recente, Walter Bingham, autorul articolului, încearcă să prevină extinderea şi accentuarea periculozităţii lor, cerînd, totodată, o ripostă hotărîtă huliganismului în sport.

Astfel, pe Yankee Stadium, cu prilejul întreruperii unui meci de baseball, terenul a fost invadat după ce acelaşi stadion suportase tirul prelungit al unor spectatori necivilizaţi ce aruncaseră în teren mere, portocale, ouă, sticle de bere şi alte... răcoritoare, chiar în timpul desfăşurării unei partide. **„Şi acum văd scena,** relatează jucătorul Curt Blefary : **65 000 de spectatori şi 65 000 de pahare venind drept spre mine".**

La Minneapolis, în timpul unui meci de hochei, a fost azvîrlită pe gheaţă o raţă, probabil în ideea de a completa imaginea de piaţă a lipsei de bun simţ lăsată de berea, ouăle şi celelalte produse ce invadaseră arena. Manifestările sînt, de altfel, dublate de limbajul vulgar cu care aceşti spectatori îi interpelează pe sportivii aflaţi în clipe de derută.

Să semnifice, oare, devotament pentru culorile clubului favorit, asemenea manifestări ca acelea ale suporterilor echipei de baseball New York Mets care, invitaţi să sărbătorească victoria în campionat, pe Shea Stadium, au smuls brazde de gazon şi au furat trofee ? Termenul cu care Walter Bingham califică aceste acte : **vandalism, este, într-adevăr, propriu. Pe Wrigley Field din Chicago, unde grupuri de huligani au năvălit în teren, s-a încins în locul disputei sportive. o adevărată bătălie cu oamenii de ordine.** Ceea ce l-a şi determinat pe John Holland, vicepreşedintele clubului de baseball, să anunţe că terenul va fi împrejmuit cu un gard de sîrmă înalt de peste 10 m, că un sistem T.V. special va urmări în permanenţă tribunele, nu se va mai vinde bere şi vor fi instituite amenzi aspre pentru invadarea terenului şi aruncarea cu moloz în arenă...

Măsurile spun, desigur, ceva. Ele se vor o stavilă imediată în calea unui curs ce poate deveni deosebit de periculos. „Unii **experţi — scrie „Sports Illustrated" — ar putea fi surprinşi că încă nimeni n-a avut de suferit. Aceasta ar putea fi pe deplin adevărat dacă se priveşte sportul în raport cu creşterea violenţei de-a lungul ţării, pe stradă, în universităţi. Dar este adevărat că jocurile sportive deţin un rol aparte în viaţa contemporană şi că, dacă americanii au un lăcaş al blîndeţii în inimile lor, se pare că acesta este ocupat de Joc".** Apoi, revista conchide : **„Şi pe cînd simbolurile autorităţii — profesori, părinţi, mentori — se împrăştie în cele patru vînturi, fluierul unui oficial mai poate opri acţiunea... Scandalul nu este, desigur, un fenomen nou-nouţ în sportul nostru. Problema este dacă extinderea nemulţumirii va include şi atacul armat, sportul avînd tangenţă cu problemele sociale. Sportul are, însă, un avantaj : un loc de judecată cumpănită din care, cu un oarecare efort, violenţa poate fi exclusă. Ceva s-a făcut în acest sens. E nevoie, însă, de mai mult".**

Şi dacă i se recunoaşte sportului locul în contextul fenomenelor sociale, atunci corelaţia sport-educaţie se impune de la sine. Căci sportul trebuie să rămînă un mijloc eficient de educaţie a tineretului, incompatibil cu violenţa, vandalismul, necivilizaţia.

Paul SLAVESCU

ROMÂNCELE — CAMPIOANE MONDIALE

(Urmare din pag. 1)

cunoscutele arenei, următoarele trei schimburi au avut o comportare bună. Ţinînd seama de indicaţiile antrenorului **Alexandru Andrei** şi de sfaturile **Elenei Cernat,** mezina echipei, **Ana Marcu,** a tras cu o siguranţă care i-a adus multe aplauze, doborînd din 100 bile mixte 439 popice. După două schimburi, principalele adversare ale româncelor în cursa pentru invidiatul titlu se anunţau reprezentantele R. D. Germane, R. F. a Germaniei şi Ungariei (susţinute de o puternică galerie), a căror ripostă viguroasă se concretizase pe tabela de marcaj, unde echipele erau departajate de mici diferenţe. Apoi, în arenă au intrat, pe rînd, maestrele emerite ale sportului Crista Szocs şi Elena Trandafir. Evoluînd în nota lor obişnuită, adică precis şi cu lovituri eficace, ele au fost marcate cu 412 şi, respectiv, 426 pd şi astfel selecţionata noastră conducea, după patru schimburi, cu 1 671 pd, fiind urmată de formaţia R. D. Germane cu 1 642 pd, echipa R.F. a Germaniei cu 1 596 pd şi cea a Ungariei cu 1 593 pd.

Aceasta a fost situaţia după prima zi de întreceri. Preluînd o „zestre" doar de 29 de puncte, Margareta Szemani şi Cornelia Moldoveanu-Petruşcă, ultimele schimburi ale echipei, au avut în reuniunea de marţi o misiune foarte dificilă. Scăpînd de urmărirea jucătoarelor maghiare şi vest-germane, cele două reprezentante ale ţării noastre au trebuit apoi să facă faţă atacului hotărît al sportivelor din R. D. Germană care, după penultimul schimb, se apropiaseră la numai două puncte de echipa României. Dar pentru a vă oferi o imagine mai clară asupra ultimului asalt dat pentru cucerirea titlului suprem, vă redăm rezultatele individuale, în ordinea intrării pe arenă a schimburilor 5 şi 6 şi situaţia echipelor respective în clasament : 1. România 1671 p.d., 2. R. D. Germană 1642 p.d. ; Margareta Szemani — Helga Leuchtman 379—406 p.d. ; 1. România 2050 p.d., 2. R.D.G. 2048 p.d. ; Cornelia Moldoveanu-Petruşcă — Gertrude Engelman 435—401 p.d.

După cum se poate vedea, pentru sportivele românce şi germane campionatul începea abia la ultimul schimb. Cornelia Petruşcă făcînd uz de tot arsenalul pregătirii ei fizice şi tehnice şi-a depăşit net adversara. Aşadar, **reprezentativa României, cîştigătoarea ediţiilor din 1966 — Bucureşti şi 1968 — Linz, DEVINE PENTRU A TREIA OARĂ CONSECUTIV CAMPIOANĂ A LUMII.**

CLASAMENTUL PE NAŢIUNI : 1. ROMÂNIA 2485 p.d., 2. R. D. Germană 2449 p.d., 3. R. F. a Germaniei 2412 p.d., 4. Ungaria 2396 p.d., 5. Cehoslovacia 2371 p.d. 6. Austria 2369 p.d., 7. Iugoslavia 2342 p.d.

Băiaş — 848, Silvestru — 880, Tismănaru — 835, Vînătoru — 869, Purje — 869 şi Micoroiu — 882 nu s-au acomodat cu arena şi astfel, selecţionata masculină ocupă locul IV în ierarhia mondială : 1. R. F. a GERMANIEI 5304 p.d., 2. R. D. Germană 5235 p.d., 3. Ungaria 5197 p.d., 4. **România** 5183 p.d., 5. Iugoslavia 5137 p.d., 6. Cehoslovacia 5119 p.d., 7. Austria 5081 p.d., 8. Italia 4916 p.d., 9. Franţa 4806 p.d.

Miercuri dimineaţa începe proba (f şi m) de perechi. Ţara noastră va fi reprezentată de următoarele cupluri : Elena Trandafir-Cornelia Petruşcă, Margareta Szemani-Elena Cernat, Crista Szocs-Ana Marcu, I. Tismănaru-I. Băiaş, Gh. Silvestru-C. Vînătoru, P. Purje-I. Micoroiu.

fotbal meridiane

ÎŞI VA APĂRA ARSENAL TROFEUL CÎŞTIGAT ÎN „CUPA EUROPEANĂ A TÎRGURILOR"?

O situaţie fără precedent este pe cale să se înregistreze într-una din cupele europene a căror nouă ediţie va debuta în toamnă. Situaţia — provocată de liga profesionistă engleză de fotbal — este destul de tipică pentru soccerul ţării campioană mondială „en titre". Pentru că, desemnînd pe cele patru echipe care vor apăra, la viitoarea ediţie, onoarea Angliei în „Cupa europeană a tîrgurilor", Football League a trebuit să se conformeze unui principiu — acela al selecţionării echipelor pe baza clasamentului final al campionatului intern. Astfel, Arsenal (a 12-a în clasament) are mari şanse de a fi „out", alesele lui Football League fiind **Leeds United** (a 2-a), **Liverpool** (a 5-a), **Coventry City** (a 6-a) şi **Newcastle United** (a 7-a). Bineînţeles, federaţia engleză a trebuit să facă excepţie în alegerea sa de campioana Everton şi de Chelsea (a 3-a) — cîştigătoarea în acest an a „Cupei Angliei". Dar a eliminat-o, în acelaşi timp, şi pe Derby County (a 4-a în clasament), care are interdicţia de a juca pe „continent", din cauza unor neregularităţi financiare descoperite în administraţia clubului.

Vorbeam de o situaţie tipică fotbalului insular, şi desigur ne gîndeam la echilibrul specific — de un nivel înalt — al campionatului englez. Cele 22 de echipe din prima ligă sînt de valori sensibil egale şi ele sînt — lucru verificat şi la noi — adversari la fel de dificili pentru cele mai bune echipe din „restul Europei". În acest campionat super-maraton cel mai mic flux sau reflux de formă al echipei o poate purta pe aceasta fie spre vîrful piramidei, fie spre abisurile la fel de „încinse" ale celor trei ligi inferioare.

Aşa că, Football League preferă dificultăţii de a alege dintre atîtea team-uri redutabile, un sistem mai rigid, aproape birocratic, dar care nu dă dreptul la replică. Şi deci, deşi echipa „tunarilor" londonezi este cîştigătoarea, destul de detaşat, a ultimei ediţii a C.E.T., ea nu-şi va putea apăra trofeul, fiindcă a terminat campionatul la mijlocul clasamentului.

Totuşi, cazul va fi analizat într-una din şedinţele viitoare ale congresului U.E.F.A. şi o hotărîre specială se pare că se va adopta, spre bucuria suporterilor din capitala Angliei, care speră că vor avea, anul acesta — alături de Chelsea — şi pe Arsenal în lunga bătălie pentru cucerirea unui titlu european, lucru de altfel pentru care englezii au prins gust.

Dumitru GRAUR

Schmidt, un atacant cu forţă de şoc, în naţionala de juniori a R. D. Germane.

SORŢII S-AU RĂZBUNAT...

• Echipa R. D. Germane învingătoare în Turneul U. E. F. A.

Încă înainte de a pleca la Turneul final din Scoţia, antrenorul echipei. României, Gh. Ola ne spunea că reprezentativa de juniori a R. D. Germane are cele mai mari şanse de a cîştiga actuala ediţie a Turneului U.E.F.A. Şi, într-adevăr, această formaţie, care a participat în grupa D (împreună cu selecţionata României) a cucerit trofeul, nu însă fără a fi protejata zeiţei Fortuna. După ce în semifinale a terminat la egalitate cu echipa Franţei (1—1) şi s-a calificat prin tragere la sorţi, în finală, tot sorţii i-au pecetluit victoria !

În ultimul meci, tinerii fotbalişti germani au deschis scorul prin Hafner (min. 25) şi după pauză olandezii au egalat prin Marwijk (min. 54). Aşadar, după 80 de minute, scorul a indicat un rezultat de 1—1, care a rămas neschimbat şi după prelungirile regulamentare.

Într-un fel, am spune că sorţii s-au răzbunat... Anul trecut în finala aceluiaşi turneu, la Leipzig, echipa R. D. Germane a terminat tot la egalitate, după prelungiri cu formaţia Bulgariei (2—2) dar a pierdut la sorţi ! Indiferent însă de aceste episoade, trofeul se află în mîini bune. Din 20 de meciuri susţinute în ultimul sezon, echipa R. D. Germane a cîştigat 10, a terminat 5 la egalitate, pierzînd pe celelalte 5. Un bilanţ pozitiv şi edificator.

TELEX • TELEX • TELEX • TELEX • TELEX

Cu prilejul unui concurs de nataţie desfăşurat la Lynwood (în apropiere de Los Angeles), înotătorul american Mike Stamm a fost cronometrat în proba de 100 m spate cu 59,5, a doua performanţă mondială a anului.

■

La Sofia s-a disputat o cursă ciclistă internaţională la startul căreia au fost prezente speranţele olimpice din R. D. Germană, Ungaria şi Bulgaria. Victoria a revenit lui Wanzlick (R.D.G.) cronometrat pe 125 km cu timpul de 3h 37:00.

■

Concursul internaţional de motocros de la San Severino (Italia) a revenit campionului belgian Joel Robert (pe „Suzuki"), care în cele două manşe a totalizat 3 puncte penalizare. Pe locurile următoare s-au clasat compatriotul său Geboers („Suzuki") — 4 p şi cehoslovacul Halm („C.Z.") — 8 p.

■

Competiţia ciclistă internaţională „Criteriul celor şase provincii" s-a încheiat la Avignon cu victoria rutierului spaniol Luis Ocana, recentul cîştigător al „Turului Spaniei". L-au urmat în clasamentul final francezul Pingeon la 2:36,0, belgienii Van Springel la 3:06 şi Roger de Vlaeminck la 3:43.

■

Etapa a 2-a a Turului ciclist al Angliei (Blackpool — Penrith, 149 km), a fost cîştigată de italianul A. Topi — 3h 37:43. În clasamentul general conduce Topi, urmat de compatrioţii săi Corti — la 32,0, Locatelli — la 48,0, englezul Ruston — la 53,0 etc.

■

Turneul internaţional de golf de la Atlanta (Georgia) s-a încheiat cu victoria sportivului american Tommy Aaron, care a totalizat 275 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat compatrioţii săi Dan Sikes — 276 puncte şi Arnold Palmer — 277 puncte.

■

În cadrul concursului atletic de la Leverkusen (R.F.G.), Thomas Jordan a cîştigat proba de 400 m cu timpul de 46,5.

Tiparul : I. P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti

40368